

הטמפון שיותר נשים נותנות בו אמון!

הוא מעניק הגנה מעל ומעבר למה שדורשים הצרכים הנורמליים. שלא בטמפונים שונים אחרים - הרי טמפוני 'טמפקס' מתפשטים בכל שלושת הממדים - אורך, רוחב, עובי - ומתאימים עצמם לממדים ולמצבים השונים של הנרתיק (ווגינה) כך שהסיכוי לדליפה או לחריגה מהמקום - הם כמעט אפסיים. עם ההרחקה - מחליק הטמפון, כך ששליפתו קלה ופשוטה ממש כמו החדרתו. חוט המשיכה תפור היטב לכל אורכו של הטמפון.

האם יש צורך בדיאודורנט?
שימוש בטמפון מונע הווצרות ריחות בלתי נעימים. יתר על כן, דיאודורנט עלול לגרום לגירוי או תגובות אלרגיות - ואפילו לגרום נזק לרקמות עדינות. הטמפונים של 'טמפקס' אינם מכילים דיאודורנט. לשם-מה להסתכן בחומר שאינו נחוץ כלל.

האם טמפוני 'טמפקס' חסכוניים יותר?
טמפוני 'טמפקס' נמכרים באריזות של 10 יחידות ושל 40 יחידות, שעולות פחות או שוות במחירן לאריזות של 8 יחידות ו-30 יחידות מתוצרת אחרת.

מהם הטמפונים הנפוצים ביותר בעולם?
טמפוני 'טמפקס'. יותר נשים קונות טמפונים של 'טמפקס' מכל הטמפונים האחרים ביחד כי הן נותנות בהם אמון. האינץ' סבורה שגם את יכולה לבטוח בהם?

TAMPAX
tampons

ההגנה הפנימית שיותר נשים בוטחות בה.

מיוצרים רק על ידי חברת טמפקס בע"מ הוונט, אנגליה. היבואנים: אינווסט אימפקס בע"מ. רח' ירמיהו 38 ת"א.

עם שוטפים (הפגנות גוש-אמונים, מיבצע אנטבה, דורה בלוך וכו'), סקירות ומחקרים על החברה ובעייתיה (יחס לתייר, בעיית האמהות מחוץ לגוש-און, כרותות השד וכו'), וכמובן - טיפוח נוסף של הפוליטיקה.

אין ספק שעיתון כזה יוסיף הרבה קוראים רציניים יותר, ודעתי יתן הרבה גם לקוראים הוותיקים.

קומנדו אגודת-ישראל

גמרתם עם כל השחיתות במדינה והתלבשתם על המנהיגות הדתית! מה? בשלושה גיליונות רצופים (העובס הזה 2030, 2029, 2028) התקפתם אישים דתיים ובחורה דתית אחת!

רדו מהדתיים! בסך-הכל הם הטובים ביותר! עובדה שבקרב העבריינים הצעירי, למשל, לא תמצאו כמעט בחוריי-

ישיבות, וזה אומר דרשני! כדאי לכם לרדת מהדתיים! הקומנדו של צעירי אגודת-ישראל עלו עליכם כפי שעשו עם הפאתולוגים לפני כמה שנים, עם ארוס, ועוד שרשרת ארוכה של פעולות ומיבצעים נגד הורסי הדת בישראל. גם לנטורי-קרתא יהיה זה לומר!

בחור-ישיבה, ירושלים
● ובכל זאת, נוע תנוע!

מה לדיין ולגזיריין מוות

יחסו של אורי אבנרי למשה דיין הגיע שוב לביטוי ברשימתו הדימונית "חבל הי' תלית" (העולם הזה 2909).

אבנרי תיאר מה עלול לקרות במאי 1977, כאשר מוחמד אבו נאבולסי יידון למוות על-ידי בית-הדין צבאי, בעיקבות שינוי מדיניות הממשלה בכל הנוגע ל-גזיריין מוות למחבלים.

בין תיאורי, הממחיש את הנוק שב הוצאתם-להורג של המחבלים, מתאר אבנרי גם את תגובות העיתונים השונים. מאמר-המערכת של מעריב וידעות אחרונות היו מאלפים ומדוייקים עד כמה ש אפשר לחזותם מראש. אבל לשם מה היה אבנרי צריך להכניס גם מאמר-מערכת של עיתון שעדיין לא קם?

הוא לא יכול היה לנחש את מדיניות מאמר-המערכת של היום הזה, עיתונו העתידי של דיין. לכל היותר, יכול היה לעשות הערכה לפי הכרת דעותיו של דיין ויחסו לערביי השטחים.

אם אומנם כתב אבנרי את אשר כתב לפי הערכה זו, קשה להבין מדוע ייחס לדיין את השורות הבאות: "אם אין ליצחק רבין אימץ-הלב הדרוש כדי לבצע את פסק-הדין הצודק, עליו למסור את ראשות מיפלת-העבודה לאלתר לאדם נוקשה יותר."

בעוד שאת אבנרי, הידוע כבעל יחס מיוחד לערביי השטחים, אפשר לשפוט רק לפי דבריו ולא לפי מעשיו, ניתנו לי משה דיין הזדמנויות רבות, הן בהיותו רמטכ"ל והן שר-ביטחון, להוכיח במעשים את יחסו לערביי השטחים.

הרי לפניכם מספר שאלות ותשובות בענין ההגנה שנותנים טמפוני 'טמפקס'. בדרך זו תבינו מדוע המלים 'אמון' וטמפוני 'טמפקס', מתקשרות בצורה כה הדוקה, בתודעתן של נשים ממאה ארצות ויותר.

מה הן העובדות בענין החדרת הטמפון?

מיכל ההחדרה של טמפון 'טמפקס' מאפשר החדרה נוחה והגיינית. המיכל הדק, החלק והמשומן - מנחה את הטמפון למקומו הנכון-במהירות ובקלות. שלא במיכלי פלסטיק, ניתן לשטוף את מיכל ההחדרה באסלה ותוך שניות יתפרק המיכל לרצועות נייר, שגודלן בדיוק כשני מגבוני נייר (יטשיוס!).

גם את טמפוני 'טמפקס' עצמם אפשר לשטוף באסלה באותה צורה, כיוון שגם הם מתפרקים מעצמם.

האם "כושר ספיגה" פירושו הגנה?

לא בהכרחו טמפון יכול להיות סופגני וזה עדיין אינו עשוי למנוע תקלות. "הוכחת כוס המים" אינה מצביעה על הגנה נאותה. מים אינם דומים להפרשות המחזור החודשי וכן אין דפנות הכוס דומות לשכבות הרקמה בתעלת הנרתיק (ווגינה) ולמידתה. טמפוני 'טמפקס' בנויים משכבות לחוצות ברכות של צמר גפן סופגני ביותר. כאשר הטמפון מוכנס למקומו המדויק, באמצעות מיכל ההחדרה שלו -

אחרי מילחמת ששת הימים היה זה דיין שהחליט על מדיניות הגשרים הפתוחים, מדיניות שרבים התנגדו לה בגלל הסיכון הביטחוני שבה. תקציבים עצומים הוקצבו, רק בעיקבות הלחץ של משה דיין, כדי להביא לרווחה כלכלית, הינוכית ותרבותית של ערביי השטחים. לגבי הנושא עצמו, גזיריין מוות, עמד דיין, והוא עדיין עומד, בראש המתנגדים להם, והוא הוכיח עמדה תקיפה גם כאשר הופעל עליו לחץ ציבורי עצום בעיקבות הטבח של תבורת קונו אוקומטו בגמל-התעוטה בן-גוריון.

אפילו המנהיגים הפלסטיניים, אשר אבי נרי נתון להם ביטוי כה רחב מעל דפי העולם הזה, יאשרו בפני אבנרי כי הידיעה הרווחת עד היום בקרב ערביי הי' גדה היא, שהאיש היחידי המסוגל להביא את השלום במרחב הוא דווקא משה דיין. הם גם יאשרו, ובטוחני שאכן עשו זאת, כי מכל המנהיגים הישראליים, היה דיין המבין, הסובלני, העוזר ביותר והר "כובש" פחות.

יוסי ינאי, תל-אביב
● יוסי ינאי הוא חבר מערכת העולם הזה.

ניצחון האלבומים

מפעם לפעם אני קוראת בהעולם הזה, שאחת הסיבות למסלת מילחמת יום-הכיפורים היא זו שבתום מילחמת ששת הימים הוצפנו בים של אלבומי-ניצחון וספרים שעסקו בתוצאות הניצחון בי' מילחמת.

לדעתי, שטות היא לחשוב כך. האלבומים היוו דחף גורמלי של עם מנצח, שאחד הביטויים שלו היה הופעת אלבומים וספרים שתוארו את הניצחון הגדול. כשטוב על הלב - חוגגים. עם תום מילחמת ששת-

הימים יצא העם הזה מגידרו מרוב שימחה, והוא חגג. אין כל פסול בכך. להיפך, כך הנצחנו את הניצחון הגדול (ששת-הימים), ובחלט לא את המחדל הגדול (יום-הכיפורים).

הסיבה האמיתית למחדל מילחמת יום-הכיפורים הרבה יותר חמורה, וכלל איננה שייכת למבול האלבומים שיצאו לפניה. כל מי שטוען שזו הסיבה, אינו יודע מה הוא סח.

בכל תולדות היהודים כתבו רק ספרים על שואות ואסונות. זמנים חדשים באו, ואני מעדיפה ספרים ואלבומים על ניצחונות צבאיים מאשר על שואות שרדפו את העם היהודי במרוצת ההיסטוריה כולה. מזל קרניאל, ירושלים

מינהל עסקים * סיוע/אנטנות * ציור ואופנה * גזירה ותפירה

המכונים האמריקאים
להשפלה בכתב

מעריב, 9.7.76
חזי שפר, תל-אביב